

Jógvan E. Ósá
*Undir Kráarbrekku 12,
700 Klaksvík*

ÁLVARATOS. Nú ríður tú niðarlaga, Jógvan

Vit eru trý fólk – vanlig fólk – sum samlast saman við Jákup Magnussen, hvønn fríggjadag, í beinleiðis sending. Og rýkur okkurt, ið var betur ósagt, bæði av okkum og vertinum. Men SHIT. Tað er farið.

Vit eru IKKI serfrøðingar á ØLLUM økum. Tá tað kemur seg til lærarar, er Heri har. Um tað er um KT-vitan, er Elin har. Og tá tað snýr seg um politi, eri eg har. Og NIX VEITER.

Teir persónar, ið stilla seg fram sum politikarar – og eru tað – mugu rokna við, at teir/tey fáa eina viðmerking í einari slíkari sending.

At vit ofta eru samd, kann ikki umgangast, men ONKI er avtalað um, hvat vit siga - áðrenn vit fara í Studio.

At vit eru ómentingar, Jógvan, er ótrúligt, at tú heftir tað spjaldur á okkum.

Bara tí vit ikki eru samd við teg – og tú heldur kanska

at vit ganga tær ov nær.

Men um tú hevur lurtað í vetur. Hvussu nógv hava Jóannes Eidesgaard, Rósa Samuelsen, Aksel V. Johannesen, Høgni Hoydal, Torbjørn Jacobsen, Jenis av Rana og onnur tingfólk/landsstýrisfólk fingið oman yvir seg. Men ikki eitt kys frá teimum.

Nú var tað tú, ið stóð fyri skotum, og tað má tú taka. Annars ríður tú niðarlaga og fer at »kalla« fólk.

Mangan skotið mær í skógvarnar í ÁLVARATOS, at eg eri fólkafloksmaður. Og havi ongantið noktað fyri tí. Men havi sagt, at eg ikki altíð eri samdur við tær og Jørgin osv.

Kanska var hetta skrivað av tær fyri at scora nakrar atkvøður. Kundi hent, tað bleiv umvent. Í hvussu so er fær tú ikki mína atkvøðu aftan á hettar esilssparkið. Hav tað gott, navnin.

Jóna Mortensen

Grátuligt

Komandi skúlaár verða 300 undirvísingartímar um vikuna tiknir frá fólka-skúlanum, og miðfirraðu tímarnir minka úr 15 niður í 13 prosent. Hetta eru sera stórar sparingar, tá ið hugsað verður um, at 1000 tímar um vikuna vórðu tiknir frá fólkaskúlanum fyri einum ári síðan. Tá var sagt, at skorið var inn á bein.

Soleiðis skrivir Herálvur Jacobsen formaður Føroya Lærarafelags millum annað í eini grein í miðlunum herfyri.

Tað verður nógv tosað um strongd í hesum døgum. Fólk eru blivin meira upplýst um, hvussu týðningarmikið tað er ikki at gerast strongd/ur. Fokus er orðblindur. Men har var eingin hjálp at fáa.

Men er hettar bara tos og orðaskvaldur? Hvussu kunnu lærarar og næmingar trívast, tá umstøðurnar fyri at trivnaði bara gerast verri og verri?

Í greinini hjá Herálvi stendur eisini »Vit eru komin har til, at vit ikki longur kunnu halda fólka-skúlalógina. Skúlaleiðslurnar sótu longu fyri hetta skúlaárið við svartaperi, tí tær høvdu ilt við at fáa alt at hanga saman, og nú er stóðan bara versnað uppáttur meiri. Leiðslurnar skulu finna loysnir; ein máti er at leggja flokkar saman fyri at spara tímar, men flokkar við 40 til 60 næmingum er eingin haldbar loysn«.

Hvussu kann tað forsvarast at leggja flokkar saman, so tað ikki verður inniverðandi í tímunum?

Hettar er avgjørt ikki rætta staðið at spara. Mær vitandi hava lærarar verið á skeiði fyri at útbúgva seg, so teir kunnu »lofta« næmingum, sum hava trupult við at fylgja við, eitt nú næmingar, ið eru orðblindir. Skúlin skuldi arbeiða framí móti at »eingin skuldi detta

niður ímillum« og verða við sviðið soð.

Seinasta ár vóru óvanliga nógv umsóknir sendar til Alv skúlan. Men har kundu tey heldur ikki taka hesar næmingar, »sum ikki høvdu fingið tað teir skuldu í fólkaskúlanum«, tí so máttu tey hava meira pening, og tað kom ikki uppá tal. Hvat bleiv av teimum, sum ikki sluppu inn á Alv skúlan? Jú tey blivu slept uppá fjall.

Okkara deiliga land sum skal verða verðins besta land at liva í í 2015.

Sonur okkara, sum nú er 21 ár, fór úr skúlanum í 8. klassa, hann orkaði ikki meira. Sjalvsálitið var í botni, hann sat bara á aftasta bonki í flokkinum og passaði seg sjálvan. Hann er orðblindur. Men har var eingin hjálp at fáa.

Hvussu í verðins navni kann tað undra nakran, at vit liggja niðast á listanum tá pisakanningar eru?

Eg má siga, at eg kann ikki annað enn geva Herálvi rætt. Hvussu kann tað koma upp á tal at spara meira á skúlaøkinum? Hvat er tað, vit vilja? Hví er hatta í lagi? Hví undrast, tá Alv skúlin hevði óvanliga nógv umsóknir um upp-tøku seinasta ár, eisini frá næmingum ið ikki høvdu serligan tør. Eru tað ikki nakrar klokkur, ið ringja, tá ein hoyrir sovrði, ella velur ein at lata oyruni aftur? Hettar kann bara enda galið.

Richard Danielsen

Hugleiðingar úr Ápostlasøguni

1. partur

Ápostlasøgan er um fyrstu tíð samkomu Kristusar á foldum. Hon byrjar við, at Jesus fer til Himmals, og Heilagi Andin kemur niður og tekur bústað í teimum heiløgu. Ápostlasøgan sigur frá um tað, sum fer fram tey fyrstu árin. Hon sigur okkum hvussu ápostlarnir skiltu, tað sum Jesus hevði givið boð um, hvussu teir fórdu tað út í lívið. Hon sigur okkum frá umvending Paulusar ápostul, og hvussu hann virkaði. Hon er tí ein áhugaverd bók at lesa og meir enn tað, hon er lærurík. Eg fari við Guds hjálp at skriva nakrar hugleiðingar um hana í 19 stuttum pørtum.

Lukas, sum hevur skrivað Ápostlasøguna hevur fyrst skrivað Lukasevangelið, og skal eg endurgeva tey fyrstu versini har, tey vísa hvussu álitandi tað er, sum hann skrivir, tað er fult álitandi:

Við tað at mangir hava tikið sær fyri at seta saman frásøgn um tað, sum hent hev-

ur millum okkara - soleiðis sum teir, ið av fyrstu tíð vóru eygnavitni, og sum gjørdust tænarar orðsins, hava sagt fyri okkum - so havi eisini eg, eftir at eg gjølla havi rannsakað alt av fyrstu tíð, sett mær fyri at skriva tær tað niður, hvørt eftir annað, hávirði Teofilus, fyri at tú kanst sanna, hvussu álitandi tað er, sum tú hevur hoyrt frásagt. Luk. 1,1-4.

Hann tosaði við eygnavitni, sum høvdu livað saman við Jesusi, meðan hann var her niðri og livdi sítt jarðarlív, og ransakaði gjølla alt av fyrstu tíð. Avtrat hesum kemur so tað, sum allar stórsta týðningin hevur, hann er innblástur av Anda Guds. Tí er eisini Ápostlasøgan fult álitandi.

Hann byrjar Ápostlasøguna við at siga frá, at hann hevur skrivað ”hina fyrstu bókina”, sum hann kallar hana, har hann hevur skrivað um lív Jesusar. Síðani skrivir hann um, hvussu Harrin Jesus, eftir at hann var risin upp, hevði víst seg livandi við mongum

prógvum og í 40 dagar læt teir síggja seg og talaði um tað, sum hoyrir ríki Guds til. Eitt, sum hann gav teimum boð um var, at teir skuldu ikki fara úr Jerúsalem, men biða eftir tí, sum Faðirin hevði lovað – ”sum tit”, segði Hann, ”hava hoyrt Meg tala um”. Hann lovar so teimum, at teir skulu verða doyptir í Heilaga Andanum, áðrenn nógvir dagar eru umlidnir. Hetta skal geva teimum ta kraft, sum skal til fyri at verða vitni hansara.

Síðani hendir nakað sera sjáldsamt og dýrabart. Jesus verður tikin frá teimum, hesaferð hvørvur hann ikki bara, tað hevði hann gjørt framm-anundan. Tað var soleiðis, at Jesus opinberaði seg fyri lærisveinum sínum, eftir at hann var risin upp frá teimum deyðu fleiri ferðir. Hann kom og stóð ímillum teir knappliga og hvarv so aftur, men hesaferð síggja teir hann fara upp gjøgnum luftina, til eitt skýggj tók hann burtur úr eygsjón teirra.

Síðani standa tveir menn í hvítum klæðum hjá teimum og siga teimum, at Jesus skal koma aftur á sama hátt, sum hann fór til Himmals.

Hetta er tað, sum samkom-an, børn Guds biða eftir skal henda. Vit vænta hetta at hann skal koma niður í luftina, og vit skulu verða rykt burtur í skýggjum at mæta honum í luftini. Paulus sigur tað soleiðis í 1. Tessalonikabrævi 4,16-18.

Harrin skal sjálvur koma niður av Himli við veldisrøpi, við rødd yvireingils og lúðuri Guds, og tey, sum deyð eru í Kristusi, skulu fyrst rísa upp; síðani skulu vit, ið liva - sum eftir eru - verða rykt burtur í skýggjum saman við teimum at mæta Harranum í luftini; og so skulu vit altíð vera saman við Harranum. Troystið tá hvør annan við hesum orðum!

Framhald.